Ч. 64. Второк 2 цьвітня (20 марта) 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників васаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З палати панів.—Італіяньско-турецка війна.—Російско-шведскі відносини. — Страйк углекопів в Анґлиї.

Палата панів відбула в пятницю засїдане. Ухвалено переказати закон о службовій прагматиці окремій комісиї, зложеній з 15 членів, до окремої комісиї відослано внесок в справі охорони історичних памятників, відтак ухвалено в II і III читаню закон о службових контрактах в рільництві і лісництві, так само в II і III читаню ухвалено начерк закона в справі поборюваня пошестних недуг. В розправі над сею справою промовляв також міністер внутрішних справ Гайнольд. Вкінци принято резолюцию з візванем до правительства в справі піддержування асанацийних заряджень та предложення в найкоротшім часї закона о щепленю віспи.

Як вже відомо, італїяньске правительство задумує военні операциї перенести з Триполісу до самої Туреччини в Дарданелях, щоби тим способом змусити її тим скорше до уступок і до заключення мира. Італїяньска фльота вже громадить ся на Еґейскім мори, а Туреччина старає ся зі своєї сторони обезпечити свою столицю і побереже підводними мінами.

Инші европейскі держави зазначили вже своє становище в тій справі і заложили протест против італїяньских намірів, бо здійсненє намірів Італиї противило би ся договорам з літ 1841, 1856 і 1878, які заключено межи Туреччиною з одної, а Австриєю, Анґлиєю, Франциєю, Росиєю і Прусами з другої сторони. На основі тих договорів не вільно нїякому кораблеви военному переплинути через Дарданелі без дозволу султана. Та не лише справа договорів спонукала инші держави до протесту, але ще й друга — не менше важна справа, а то торговля. Перенесене военних операций на область европейскої Туреччини принесло би небувалу шкоду на торговельнім поли й се жабуть стримує Італию від оружного виступу в тій стороні. При тім не треба забувати ще на одну обставину. Майже певним є, що потім вибухли би й страшні переслідованя християн в цілій турецкій державі, а особливо в Малій Азиї.

Союз властителів копалень в Анґлиї ухвалив резолюцию, в якій взиває ся всїх членів Союза до змагань для переведеня закона про мінімальну платню. Углекопи в Варвікшір в числї 10.000 візвали загал углекопів до працї. Є надія, що в ґрафстві Лянарк в Шкоциї і в північній Валиї стане 13 тисяч углекопів до працї.

В деяких страйкових округах прийшло до великих заворушень. В Канові-Шаз здогадували ся страйкарі, що в копальнях є о много більше робітників, як сего вимагає безпечність копальнї, отже около 7 до 8 тисяч страйкарів зібрало ся перед копальнею; поліция була за слаба, тому зателеґрафовано по поміч. Тимчасом товпа знищила бюрові поміщеня, повибивала богато шиб і підпалила одну з будівель. Вкінци почала поліция розганяти страйкарів буками. В бійцї взяли участь також жінки. Товпа утихла аж на вістку, що войско надходить.

Також в Шкоциї прийшло до несупокоїв, страйкарі хотіли знищити магазини і зелїзничий шлях, що веде до копалень. Копальнї окружило войско.

Межи Росиєю а Швециєю настали від недавного часу напружені відносини, яких жерела треба шукати в подіях, що зайшли на фінляндскій области. Відносини ті в теперішний хвили заострились так дуже, що славний шведский подорожник Свен Геддін розводить ся в брошурі над грозовою війни, яка би мала вибухнути вже небавком між Росиєю а Швециєю. Свен Геддін запевнює, що ся небезпечність, яка вже від довшого часу грозила Швециї, саме в теперішний хвилї наближилась до безпосередного здійснення. Росия зосередила саме тепер більше число военних корпусів як в цілій Фінляндиї, так передовсім на шведскій граници і з нечуваною горячковостию будує більше зелїзничих шляхів, призначених виключно для военних цілий, які мають полу-

---

20)

З НАЙНОВІЙШОЇ РЕПУБЛИКИ.

Образки з подорожний по Хінї або Кітаю.

Після Цобельшица, Гессе-Вартеґа і др. зладив К. Вербенко.

(Дальше).

Що Хінції їдять і пють.

Комуж не прийдуть на гадку щури, миши, коти і черваки, коли прочитає повисший заголовок? Хтож не чув того, що отсі зьвірята і тим подібні річи то найбільші присмаки косоокиx жителів держави осередка землї? Коли я — каже Гессе-Вартеґ — станув перший раз на хіньскій землі, взяв мене страх перед тими всїлякими присмаками, які менї прийде ся споживати підчас моєї дороги і я постановив собі не їсти нїякої потравки, нїякого мяса, хоч би тота страва не знати як принадно виглядала. Коли же я виїзджав з Хіни, то моя відраза до хіньскої кухнї щезла була зовсім, не длятого, що я може вже привик був до смажених дощевих черваків та до потравки із щурів, а просто лиш длятого, що я навіть в хатах селян замість згаданих гидких річий, діставав зовсім смачні обіди і вечери.

Правда, не дасть ся заперечити, що обдерта голота по великих хіньских містах, особливо в Кантонї і Сватові, споживає не лиш щури і пси, але ще й инші далеко гидкійші зьвірята; але не треба собі гадати, що їх подають також і в домах лїпших кругів а навіть і у мандаринів. А чогож не їдять і у нас по великих европейских містах! Хибаж нема у нас гостинниць в котрих продають печені з кіньского мяса, а в добре корінем приправленім сосї кусники мяса з кота замість заяця? А хибаж у нас не їдять слимаків, устриць, мутняків, перегнилий сир, угорі і раки та не уважають того за великий присмак? Хто годить ся на такі ласощі, той нехай не дивує ся, що менше вибагливому Хінцеви смакують також гадини і товсте песяче мясо та присмажені усільниці. Розходить ся все лиш о то, до чого хтось навик.

Хінції, бачите, їдять все, що лазить і літає, а під тим зглядом не дуже перевисшають їх славні своєю культурою Японції. Пригадую собі, що коли я одного разу в дорозі з Нікко до Чизенджі в глубині Японії вступив до якоїсь гостинниці, побачив там завішені на сволоці під стелею якісь дивні вязаночки, нагадуючі вязаночки циґар. Коли я одну таку вязаночку взяв до рук, переконав ся, що то були добре присмажені — ящірки. Розумію ся, що я їх не їв, але они могли бути так само смачні як для декого у нас слимаки, (а ми додамо до сего від себе: або так само смачні, як приемажувані у нас на Поділю скальки або т. зв. черепиці).

Щоби й Хінції їли ящірки, того я не довідав ся, але за то мають они в своїх обідах і вечерях далеко більшу ріжнородність як який небудь инший нарід на сьвіті. Як би они при пригодженю своїх страв не уживали так богато недоброго олію, иноді навіть рицинусового олію, та не так великої скількости цибулї і чіснику, то Европеєць міг би зовсім радо вгодити ся на хіньску кухню, а бодай на кухню в лїпших кругів. Хінції, бачите, то кухарі з роду; навіть найбіднїйший зарібник на селї уміє зварити собі смачну страву, а варене то зовсім не належить виключно лиш до жінок.

В порівнаню з Европейцями споживають Хінції далеко менше мяса; підчас коли у нас городина то лиш додаток до страв з мяса, то у Хінців городина головна страва а мясо або риби то лиш додаток до неї. Найважнїйшим із средств поживи в цілій державі осередка сьвіта так само як в Японії і в других краях східної Азиї єсть риж і тому то по хіньски „обідати“ каже ся „чі-фан“ або „риж їсти“. Тому то коли два Хінції зійдуть ся і витають ся з собою, то не кажуть як у нас: „Як ся маєте?“ лиш: „чі-кно-фан“, що значить: „Чи їли ви вже риж?“ Та й обіди у мандаринів або пири, на котрих подають нераз навіть трийцять до сорок всїляких присмаків, мусять кінчити ся рижом. Хоч би гості наїли ся не знати кілько ластівчих гнїзд, плавок з пажорів

чити надневску столицю прямо зі шведскою границею.

Виводи Свен Геддіна викликали в цілій Швеції велике вражіне. Весь загал є того пересьвідченя, що Росия хоче собі підготовити і витворити операцийну область для недалекого походу Росиї супротив Швеції. А може він здійснити ся вже небавком, коли який-небудь конфлікт на полудни Европи відверне увагу всіх держав від далекої півночи. І тоді задумує Росия у своїм вже наперед проектованім побідоносні́м поході положити свою ненаситну лабу на всхідні части шведскої держави.

Новинки.

Львів, 1 цьвітня 1912.

— Відзначене. Є. В. Цїсар надав директорови школи народної, Королеви Поповичеви в Жовтанцях, з нагоди перенесеня его в сталий стан спочинку, золотий хрест заслуги.

— Іменованя. П. Міністер скарбу іменував в етаті гал. прокураториї скарбу провізоричних концепістів: дра Меч. Меч. Скомского і дра Юл. Куриловича дефінітивними концепістами прокураториї скарбу. — П. Міністер скарбу іменував почтового комісаря Іґн. Найстера у Львові секретарем почтовим, а контрольора почтового Алекс. Годля у Львові старш. контрольором почт. — Спільний міністер скарбу іменував босанько герцеґовиньского старш. ґеометра евіденцийного IX кл. диет, Стан. Сельского, старш. ґеометром евіденцийним в VIII кл. диет при уряді повітовім в Травнику.

— Урядовий комунікат. Ствержено, що ученики висших клас рускої ґімназиї в Перемишли виважили браму до заведеня філіяльного, в котрім наука відбувала ся, а управителя того заведеня, котрий їм боронив впаду ганьбили найпослїднїйшими словами і дали єму пять мінут часу до уступленя під загрозою ужитя насильства. В виду того краєва Рада шкільна від понедїлка рано засгановила науку в рускій ґімназиї перемискій аж до дальшого зарядженя. (Причину до сеї авантури подала нерозважна манїфестация, викликана самоубийством ученика третого року учительскої семінариї у Львові, Чорнія, о чім ми свого часу доносили).

— Подяка Їх Ексц. ВПр. Митрополиті ґр. Шептицкому. При парцеляциї дібр Коршів і Ліски громада Ліски бажала набути 70 моргів поля в однїй парцелї, однак не маючи на се фондів анї ґваранциї, було їй се з труднєстю.

В тій цїли удались начальник гром. Николай Прокопів і асесор Іван Кацала з просьбою до Їх Ексц. яко властителя парцеляциї. Їх Екс. позволили своєю ласкою так приступно набути тих 70 моргів, що для громади не робить то майже жадного тягару, бо цїну купна 30.390 К дозволили сплачувати в 44 лїтах піврічними ратами.

Зі взгляду на то громада Ліски почуває ся до обовязку зложити Їх Ексц. сею дорогою прилюдно найсердечнїйшу подяку і висказати вдячність за Їх ласкаву прихильність і жертволюбивість *Николай Прокопів*, начальник громади.

— Страйк учеників рускої ґімназиї в Тернополи. Нинї не з'явили ся на науцї ученики ґімназиї з рускою мовою викладовою в Тернополи. По дводневнім опері піддали ся они ногрозам і намовам руских академіків, котрих двайцять з'їхало ся до Тернополя.

— Студінь, сніг і бурі. Від кількох днїв настала така студінь, як колиб мала зима завернути а вчера около полудня перепадав навіть досить густий сніг з дощем. В Нїмеччинї а головно в Прусах лютила ся страшна буря. В містї Навеп позривав вихор дахи з богато домів та повиривав дерева з корінєм. Вежа, яку там недавно тому підвисшено зі 100 на 200 метрів завалила ся серед страшенного гуку, котрий заглушив свист вихру. Горішна часть вежі звалила ся на право а долїшна на лїво. Зелїзне руштоване творить купу румовища. На щастє з людий не стало ся нїкому нічого.

— Надзвичайні загальні збори тов. „Інститут жіночий ім. княг. Ярославни“ в Тернополи відбудуть ся в кімнатах тернопільскої „Рускої Бесїди“ дня 12 цьвітня о 8 год. вечером, а евентуально о пів до 9 вечером (в послїднім случаю без згляду на число прибувших членів) з таким порядком дневним: 1) Доповняючий вибір видїлових на місце уступивших. 2) Внесеня і інтерпеляциї. О. Застирець, голова, М. Шкільний, секретар.

— В справі надсиланя вишивок і пр. на річ дару для „Національного Музея“. Що раз дужче змагаюча ся хороба ока, а наслїдком того і предвиджена операция не дозволяють менї віддаватись працї, яка би висилювала моїх очий; се приневолює мене просити Всїх, що мали намір присилати на мої руки вишивки і пр. з призначенєм на дар для Національного Музея, аби від сеї хвилї висилки свої прямували до „Національного Музея“, Львів, площа сьв. Юра ч. 5.

Надіслані вишивки і пр. на тую цїль, іменно від п. Дуткевичевої з Шишковець, від др. Яр. Окуневского з Полї, від п. Я. Голубовскої з Рошнева і від п. А. Чичулївної, учительки з Вороблевич, передаю рівночасно до Національного Музея. — *Проф. Волод. Шухевич.*

— Конкурс. Наукове товариство ім. Шевченка у Львові оголошує отсим конкурс на дві зворотні запомоги з фонду пок. Антона Бончевского в сумі 450 кор. разом (кожда по 225 кор.), призначені для студентів унїверситету сьвітских факультетів. Кревні фундатора мають першеньство. По них ідуть студенти фільософії, що згодять ся служити в приватних українських школах два роки. Надїленний запомогою має підписати реверс, в якім зобовяже ся звернути побрану запомогу фондови, скоро зможе. Удокументовані поданя належить вносити на адресу видїлу до дня 15 цьвітня 1912 р., а на їх зворот долучити марку на 45 сотиків. — За видїл: Григ. Пежанський, заступник голови, Вол. Гнатюк, секретар.

— Не удало ся втечи. В карнім заведеню у Львові відсиджує кару дволїтної вязницї

людоїдів та бамбусових пагінців, то не обійдуть ся без того, щоби на конець не попоїсти ще рижу.

Риж приправляють в східній Азиї знаменито і Европейці так легко навикають до него, що его майже у всїх домах і на всїх східноазийских пароплавах подають що дня на стіл. Але его приготовляють инакше як в Европі. Щоби здерти луску з зерна рижу, то єго опичхають в глубинї Хіни подібно як у нас просо у великих деревляних поздірах а відтак труть ще в деревляній мисцї з рапавим дном, щоби стерти з него ще й ті малесенькі кусники луски, які ще лишили ся. Коли так риж вже очищений, то єго не варять як у нас в водї, лиш висипають на решета з бамбусового лика і ставлять на горнець, наповнений до половини водою. Вода варить ся а пара, яка з неї виходить, розварює зерно, але не робить з него фарамушки, як то нераз у нас буває. Звичайно варять рівночасно в тій водї і мясо а на перше решето кладуть ще друге з городиною а на то трете з клюсками або ще й четверте з „поно“ або галушками з мяса. Пара переходить через всї ті решета і варить рівночасно всї страви на обід. Риж заступає також хлїб, котрого Хінцї не знають. Они, що правда, роблять з муки тісто з водою, але не випікають его, лиш роблять або галушки такої величини як у нас кнедлї або клюски, котрі варять в парі. З гречки, кукурудзи і ячменю не роблять муки лиш крупи, з котрих варять всїлякі страви.

Крім рижу споживають Хінцї ще й множество всїляких иньших пільних плодів, городини, пагінцї з бамбусів а навіть множество морскої трави, яку виловлюють межи японьскими островами та коло корейского побережа і привозять до Хіни. Ще важнїйшим єсть, особливо в північній Хінї біб а відтак горох, якого садять тут найпреріжнїйші роди та й приправляють на ріжні способи. Вся наша городина почавши від капусти і салати а скінчивши на селєрі і шпінаті, не поминаючи розумієся нї чіснику нї цибулї, знаходить ся всюди в цїлій Хінї, але в поріваню з нашою далеко більша і смачнїйша. В північній Хінї їдять також богато бараболї. Та й множество всїляких иньших ростин, корінє, листя та пеньків нераз дуже дивного вигляду і смаку служить Хінцям за поживу і можна їх знайти на торговицях в Кантонї, Сватові і Тієнцинї, ба, можна сьміло сказати, що Хінець як би хотів, то міг би кождого дня в роцї їсти иньшу городину.

Подібно ріжнородні суть і мясні страви, котрі однак, як вже сказано, не творять головної части поживи а суть лиш, особливо у біднїйших людий додатком до обіду. Підчас коли у нас мясо з рогатої худоби служить за найважнїйшу мясну страву, то в Хінї єсть оно дуже великою рідкостию і так взагалї не годують рогатої худоби на заріз. Рогата худоба і буйволи суть там занадто пожиточними зьвірятами, як щоби їх різати а відтак треба й то мати на увазї, що тому противить ся будгайска віра.

Буває навіть нераз і так, що коли настане повінь або посуха, то власти заказують зовсїм різати ті зьвірята, щоби перепросити розгніваних богів. Та й козину і баранину Хінцї лиш дуже рідко їдять, хоч в Монголії годують знамениті барани з товстими хвостами. Кіньске мясо а на північи також верблюже мясо появляєсь частїйше на торзї, в цїлій Хінї і в Тибетї аж до Манджуриї найбільше любленим мясом єсть свинина. В декотрих сторонах полудневої Хіни, коли говорять про мясо, то під сим словом розуміють не що иншого як лиш свинину. Навіть найбіднїйша родина держить собі бодай одну свинку. На Перловій ріцї видів я джунки (чайки) і сплави, на котрих бігали свинї і живили ся всїлями відпадками, що лишили ся в сих плаваючих хатах. На торговицях по великих містах видів я сотки порізаних свиний, що висїли цїлі довгими рядами; або були вже почвертовані а їх малї смачні шинки висїли або перед склепами з мясом або вандрівні продавцї носили їх на бамбусових жердях і продавали.

Дивнїйшу вже річ прийшлось менї побачити на моїх проходах в Кантонї. Там носили продавцї на бамбусових жердях деревлянї клїтки з молодими котиками і молодими товстими песиками, мопсами. Часами хтось, що мав охоту купити, задержав такого продавця, виймив песика з клїтки і обмацав его зі всїх боків, чи товстий, подібно як то роблять у нас служницї, коли купують на містї якусь курку або гуску. Тоті смачні мопсики годують в Хінї так старанно як н. пр. в Штразбурзї гуси на паштети, лиш що замість кукурудзи дають їм рижу. В Кантонї заходив я до двох реставрацпй, де продають печене і смажене мясо з псів і котів, але за кождий раз застав я там гостий з найбіднїйших верств суспільности. Над дверми в тих реставрациях висять не лиш зарізані пси і коти, але також сушені або вуджені товсті щури, котрі їдять також лиш найбіднїйші з бідних і зовсїм не належать, як то в Европі собі гадають, до поживи середно заможних людий. Коли я говорив о тім з мандаринами або заможними купцями, то їм ставало так само гидко як і нам Европейцям.

Дробу їдять Хінцї масами, головно гуси і качки. В дорозї з Гонконга до Кантона і дальше горі рікою видів я богато людий, на котрих їх жителї займали ся виключно лиш виводженєм і годованєм гусий. Сей „добрий дар божий“ виводять ту виключно лиш штучним способом в заведенях для вигріваня дробу, котрих єсть множество на берегах Перлової ріки і єї многих розток. Гусячі покладки вигрівають ся через чотири недїлї в рівномірно огріваних кошах а коли відтак молоді вилягжуть ся, то лодки з гусьми пливуть поволи вздовж ріки, щоби їх відтак де в догіднім місци винести на беріг і погодувати а вечером забирають їх знов на лодки. В північній Хінї н. пр. в Тієнцинї і Пекінї годують головно качки, котрі бувають мало що на так великі і тяжкі як гуси, а котрі Хінцї уміють дуже смачно печи.

(Дальше буде).

Аврелій Мілобендский з Варшави, засуджений за шпигуньство в користь Росії. По відсидженю кари має він бути видалений з границь австрийскої держави. Ще мав відсиджувати лиш 3 місяці, але за ним затужила у Варшаві якась Софія Ганз, котра прислала 150 рублів на улекшене Мілобендскому втечі з вязниці. Посередництва підняв ся якийсь арештант, котрий також відсиджує кару а знає ся з тою Софією Ганз. Він вишукав дозорця вязничного, якогось Сотніцкого, і намовив его до помочи Мілобендскому. Сотніцкий ніби згодив ся і взяв 130 рублів, бо 20 рубл. взяв вже був хтось инший. Дозорець зробив то однак лиш про око і доніс о тім вязничній управі. Коли о тім довідали ся товариші вязня-посередника, хотіли дозорця застрілити, але на щастє то не удало ся. Дозорець з обави о своє житє зрік ся служби дозорця. Мілобендский буде відсиджувати кару дальше а посередники будуть змушені ставати перед судом.

— **Знов шпигун.** В Підволочисках арештовано дня 29 марта стражника скарбового Станислава Беднарчука під закидом шпигуньства. Беднарчук вже від трох літ робив службу погранчну а в послідних часах перенесено его за якусь провину до Підволочиск. Тут удержував він постійно зносини з пограничною російскою службою і з кругами войсковими. Майже правильно межи 12 а 2 годиною ходив він до Волочиск і там мав якісь тайні наради з російскими офіцирами. Поліция мала вже від довшого часу на него око і сими днями перевела ревізию в его помешканю та знайшла шифровану переписку, компромітуючу его яко шпигуна. На основі тих доказів Беднарчука арештовано і він має бути відставлений до Тернополя.

— **Месть міліонера.** Онногди появила ся була в телеграмах коротенька звістка з Баку, в Росії, над Каспійским морем, що тамошний суд засудив міліонера Тагієва на півтретя року до арештантских рот. Справа ся представляє ся як слідує:

Абдін Тагієв, дійстний „штатский савєтнік“ (державний радник — в Росії сей титул означає вже великого достойника), міліонер, король нафтовий, почетний мировий судия і найважнійша особа на біржи в Баку, мужчина літ 50, був колись звичайним перским двигарем. Від осьми літ був у него технічним управителем інжинір Бебутов, з котрим він жив в дуже близьких зносинах. Від якогось часу ходила чутка, що жінка Тагієва не байдужна для молодого інжинира, а як то звичайно буває по дворах і домах богачів, якийсь заушник розповів свому панови про ту чутку. Тагієв не питаючи, чи то правда, чи ні, постановив зімстити ся і зробив то в зьвірский спосіб. Він запросив свого інжиніра разом з жінкою до себе і підчас коли обі жінки сиділи в столовій комнаті, Тагієв попросив Бебутова, щоби він пішов з ним оглянути палату, бо він хотів би дещо в ній переробити. Перейшовши через кілька комнат, зайшли аж до спальні. Тагієв впустив Бебутова до спальні, а відтак чим скорше замкнув за ним двері і крикнув: „Набийтеж добре того злодюгу!“

Тоді вбігли до спальні бічними дверми перский князь Массур Манзур, кількох офиціpів і свояків Тагієва та кинулись на Бебутова, котрий спершу зачав боронити ся, звалили его на землю, звязали і зачали в страшенний спосіб над ним збиткувати ся. Бебутова били палицями, копали ногами, плювали на него та й сам Тагієв покалічив его в зьвірский спосіб. Тоді вийшов Тагієв із спальні і пішов до столової комнати і усьміхаючись, сказав обом жінкам, що покаже їм „велику несподіванку“ та закликав їх до спальні. Ледви що там увійшли, як Тагієв плюнув знову Бебутову, що лежав звязаний на земли, в лице, а відтак став знов копати ногами і ганьбити поганими словами. Жінка Тагієва вибігла тоді з комнати, а жінка Бебутова дістала нападу корчевого плачу.

Отже ся справа була предметом розправи. Тагієв випирав ся всего, але свідками доказано ему вину і засуджено на півтретя року до арештантских рот і тепер буде мусів відсиджувати кару в тій самій вязници, котру побудував власним коштом і дарував державі. Всіх инших, що також били Бебутова, між ними й того перского князя Массур Менаура засуджено кождого на 2 роки арештантских рот.

Господарство, промисл і торговля.

— Загальні Збори стоваришеня „Споживно господарска спілка“ у Львові, яке поставило собі за задачу введення в житє молочарні гостинниці, відбули ся дня 22 с. м. при участи 16 членів. Звіт з діяльности ради надзираючої зложив предсідатель о. В. Яворский а звіт з діяльности Дирекциї п. Е. Чесник. По переведеній дискусиї над обома звітами вибрано до Надзираючої Ради о. В. Яворского, о. С. Борачка, В. Дуткевича, С. Герасимовича, М. Білецку, Ю. Балицкого, О. Охримовичеву. Нова Рада Надзираюча має застановити ся над проґрамою діяльности і складом будучої Дирекциї та прийти з відповідними внесенями на Надзвичайні Загальні Збори, які мають бути в як найкоротшім часі скликані. Уложене проґрами діяльности і лісти кандидатів до Дирекциї, поручено комісиї зложеній з о. Борачка, Б. Дуткевича і С. Герасимовича. Надзираюча Рада уконституовала ся, вибираючи о. Яворского головою, О. Охримовичеву заст. голови, С. Герасимовича секретарем. Найближше засїдання Ради скликано на 30 м. м. год. 6 вечером в льокали „Жіночої Громади“.

Телеграми.

Будапешт 1 цьвітня. Партия Юшта відбула вчера вечером нараду в справі положеня, яке витворило ся внаслідок нового іменованя кабінету ґр. Кіна. Заявлено, що партия обстає при своїм дотеперішнім становищи. Віцепрезес партиї Голльо жалував ся також на становище австро-угорского банку, котрий зі взгляду на політичні відносини старає ся зробити пресію на угорский торг грошевий.

Відень 1 цьвітня. Князь Монако прибув тут витаний президентом і віцепрезидентом ґеоґрафічного товариства. У цісаря, котрий прийме князя на приватній авдиєнциї, вибуде ся в Шенбруні обід на честь князя. Архікн. Райнер видасть сніданє для князя. Завтра виголосить князь виклад в ґеоґрафічнім товаристві, котре вручить князеви диплом почетного члена.

Париж 1 цьвітня. О францусько-вімецких переговорах в справі Марокка доносять, що Франция зрекла ся Кабоде Аґва над устєм ріки Молюя і полишає Ішпанії полосу полудневу, на полудне від ріки Драа а жадає для себе північної полоси над рікою Уерда. Часописи суть тої гадки, що удасть ся тепер скоро дійти до порозуміня.

Ню Йорк 1 цьвітня. З Мехіка доносять, що прихильники Цапалята напали 50 миль на полудне від столиці на поїзд і убили 50 союзних вояків, котрі стерегли поїзду. З подорожних ніхто не зранений. Поїзд вернув до столиці

Париж 1 цьвітня. З Фезу доносять: Султан Мулей Гафід підписав вчера договір піддаючий Марокко під протекторат Франциї.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского

ЗАМІТНА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм часов мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, **3·40**, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·6**', 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 2/6 до 15/9 виключно щоденно, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, **3·26**, 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, 2·20, **3·05***) 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25
§) Від 18/6 до 10/9 виключно лиш в неділі і рим. кат. свята.

До Самбора: 6·35, 9·05, **3·40**, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в неділі).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·43, 7·15†) **8·25**, 9·50.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 виключно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) з Красного.

З Черновець: **12·05**, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, **5·53**, **6·26**, 9·34
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§), 11·00.
§) Від 18/6 до 10/9 виключно лиш в неділі і р. кат. свята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·20.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13, 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).